

DÖVAS församlingsblad

4 / 2020

40
1980-2020

EV. LUTH. KYRKAN I FINLAND[†]
Kyrkans central för det svenska arbetet

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt/Hela landet/ Kyrkostyrelsen:

Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Sari Timonen
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: sari.timonen@evl.fi

Åbo distrikt:

Petri Majatie
Tavastgatan 13
20500 Åbo
Mobiltelefon: 0400-824039.
e-postadress: petri.majatie@evl.fi

Teckenspråkskunnig församlingspastor:

Meri Yliportimo
Larssonsvägen 1
10600 Ekenäs
Mobiltelefon: 044-7553601 (sms/Whatsapp)
e-postadress: meri.yliportimo@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

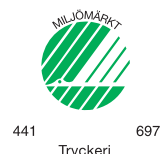
De Dövas mission:

Maria Lindberg svarar på samtal till Dövas mission.
Mobiltelefon: 045-3186377

Pärmbild: Kyrkans bildbank / Teemu Junkkaala

Dövas församlingsblad /årgång 41
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb, och Rolf Westerlund
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Jyväskylä
ISSN 0359-0445

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före
22.2

Ett ljus i mörkret

Det är mycket som varit mörkt i år. Det är mörkt ute i naturen just nu. Men det finns också ett annat slags mörker. Då jag skriver den här texten, har jag sett i nyheterna att någon brutit sig in i en databas och missbrukar privat och hemlig information. Coronaviruset har kastat sin skugga över hela världen. Många har känt sig deprimerade och ledsna över detta. Andra kanske är rädda eller har förlorat hoppet. Och ännu ser vi inget slut. Vi måste bara vänta, kämpa och skydda varandra.

Men ett stycke från Jesajas bok i Gamla testamentet i Bibeln inger hopp hos mig. Läs det och känn efter hur det känns hos dig:

**Det folk som vandrar i mörkret ser ett stort ljus,
över dem som bor i mörkets land strålar ljuset fram.
Du låter jublet stiga, du gör glädjen stor. /.../
Ty ett barn har fötts, en son är oss given.
Väldet är lagt på hans axlar, och detta är hans namn:
Allvis härskare, Gudomlig hjälte, Evig fader, Fredsfurste. (Jes 9: 1-2, 5)**

Jag upplever riktigt att ljuset flödar över mig när jag läser texten. Det tar inte bort det mörka, men det liksom bildar en stig att följa. I horisonten skymtar ett ännu större ljus. Ljuset känns varmt och skönt i motsats till det mörka och kalla.

Det är Guds ljus som når oss. Jesus, må han ligga som nyfödd i krubban, eller stå som vuxen bland sina lärjungar eller osynlig bredvid dig. Jesus finns där. Jesus säger:

Du är inte ensam. Jag är här bredvid dig. Jag skall hjälpa dig!

Jesus finns hos oss när vi behöver honom. Gud lät sin son födas till oss som en räddare i nöden. Det lilla barnet i krubban liksom andas frid och kärlek. Kring honom samlades både fattiga och rika. Maktlösa och mäktiga. På samma sätt kommer Jesus till oss alla oberoende hurdana vi är. När det är som mörkast i våra liv är vi inte ensamma. Jesus är hos oss. Det finns ett ljus långt borta i horisonten.

Gud, all glädjes källa.
När din Son blev människa
tände du ett klart ljus i vårt mörker.
Låt det ljuset lysa för oss
så att vi återspeglar dig.
Ge oss och hela världen en välsignad jul.
Ge oss frid och kärlek i vårt liv.
Det ber vi om för Jesu Kristi skull.

Amen

Dövprästen Maria

Från VHS till internet

Kyrkligt teckenmaterial – vad allt har egentligen gjorts under åren? Bäst att ringa till Brita Edlund. Hon var med och gjorde kyrkligt teckenmaterial i början på 90-talet.

En tidig produktion var Böner i hemmet, som gavs ut på VHS 1993. Brita Edlund berättar:

– Kau, Bernt Kaustell, var ny dövpräst, och skulle lära sig teckenspråk. Jag fick i uppdrag att ge honom 300 privatlektioner i teckenspråk. Han var öppen och tog till sig språket, och lärde sig bra. Och lite som ett slutarbete för honom filmade vi in olika böner på Kyrkans AV-central.

Brita och Kau filmade in bland annat Fader vår, bordsböner och aftonböner.

–Senare fördes filmerna över till dvd, men det börjar ju vara ute med dvd också. Det är bara jag som fortfarande har både VHS- och dvd-spelare, skrattar Brita.

Brita var också med och gjorde boken Sjung Guds lov, som gavs ut 2007 av Lärum i Vasa. Boken innehåller psalmer med teckenstöd. Det är alltså inte ett teckenspråkigt material, utan ett teckenmaterial för hörande personer som använder tecken som stöd. Tecknen finns i ritad form, samt på en dvd som följer med boken. På dvd:n tecknar Brita psalmerna.

–Det var Nalle Öhman, som då var omsorgspräst, som tog initiativ till boken. Det var ett stort arbete. Vi valde ut psalmer för hela kyrkoåret, och gick genom vilka tecken det skulle vara i psalmerna. Hannele Rabb ritade tecknen, berättar Brita.

Ur Sjung Guds lov, en bok med noter, ritade tecken och en dvd, där Brita Edlund tecknar stödtecken till psalmerna.

Ur Böner i hemmet, som gavs ut på VHS och senare på dvd. Bernt Kaustell tecknar.

På dvd gavs också Veckomässa, Jordfästning och dop på finlandssvenskt teckenspråk ut. Dvd:n kom ut år 2011 och innehåller videor med gudstjänstens olika delar, dvs bl.a. syndabekännelsen, trosbekännelsen och Herrens bön, samt det som tecknas vid jordfästning och dop. Översättningarna gjordes av Janne Kankkonen, som också är den som tecknar på videorna. En arbetsgrupp med både döva och hörande teckenspråkskunniga var också inblandade i projektet. Det var ett stort projekt, arbetet började 2009, och översättningarna godkändes av kyrkomötet 2011. Idag kan man se videorna på nätet, på sidan viittomakieli.evl.fi

Från Veckomässa på finlandssvenskt teckenspråk. Janne Kankkonen tecknar inledande välsignelsen och växelhälsningen.

Från Kyrkoårets bibeltexter på finlandssvenskt teckenspråk. Här tecknar Janne Kankkonen Matteus 18:1-5, som handlar om vem som är störst i himmelriket.

På samma sida på nätet finns också Kyrkoårets bibeltexter, som Janne Kankkonen har översatt till finlandssvenskt teckenspråk. På videorna är det också Janne som tecknar. Det var ett projekt som Dövas resursgrupp tog initiativ till och fick understöd för av Hackmans stiftelse. Vid sidan av bibeltexterna har Janne gjort översättningar av enskilda bibliska och kyrkliga ord. Dessa videor, ca 200 tecken, finns infilmade och kommer att läggas ut på nätet nästa år. Resursgruppen har planer på att göra den teckenbanken större.

Ännu finns ingen hel bibelbok översatt till finlandssvenskt teckenspråk. Till finskt teckenspråk har man översatt två evangelier, Lukas och Johannes.

Innan det fanns kyrkligt teckenmaterial i form av videor ordnades några kurser i kyrkliga tecken på 1980-talet.

–Vi ordnade några kurser i Österbotten, berättar Brita. Eino Savisaari och jag var lärare. Det fanns ganska mycket intresse för det religiösa. Vi var ca 20 personer på kurserna. Tolkarna och föräldrarna till döva barn ville lära sig kyrkliga tecken. Döva var också med, men de for hem till natten. Vi använde döva som experter, och frågade dem hur man skulle teckna.

–Det var egentligen ganska mycket tecknad svenska på den tiden. Tecknen följde den svenska syntaxen. När Eino höll andakter tecknade han och talade samtidigt om det fanns hörande anhängare med. Men när han for till dövföreningen använde han bara teckenspråk, minns Brita.

Text: Hannele Rabb

Dövprästen hälsar

Jag tror att många människor nu, mer än någonsin, skulle vilja ha en spåkula. Då vi nu planerar händelser för år 2021 har vi svårt att veta vad som är möjligt. Många säger att det känns som om vi lever i en dimma. En dimma vi hoppas att skingras snart. Också jag har varit tvungen att hoppas det bästa då jag har planerat dövarbetet. Vi vill mycket, men måste tänka på trygghet. Men jag har försökt vara modig och planerat in en massa stort och kul till år 2021. Vi vet ändå mycket mer om Corona-viruset och världen nu än förra våren.

Jag hoppas att vi kan fira Dövas församlingsblads 40-årsjubileum år 2021. Jag hoppas att vi kan träffas på ett veckoslutsläger, så som den ursprungliga planen i Södra Finland var. I norr kombineras festen med Dövas kyrkogångsdag.

Enligt önskemål planerar jag också att ordna en kurs om gudstjänsten nästa år. I den diskuterar vi vad de olika delarna i gudstjänsten betyder och lär oss samtidigt kyrkliga tecken! Som avslutning firar vi en kort gudstjänst. Jag meddelar senare när och var kursen hålls.

Till dess vill jag önska er alla en god jul och ett gott (bättre) nytt år!

Maria

Julintervjuer

Ditt namn: SARA GEORGE

Yrke: diakon

Församling: Sibbo svenska församling

Ordnar din församling julgudstjänst eller julbön i år?

I Sibbo kommer vi att i år ha julböner både ute och inne, samt lägga ut också en julbön på vår youtube-kanal Kirkko Sipoossa – Kyrkan i Sibbo. Vi håller kortare julböner, extra säkerhetsavstånd och delvis ute så att vi kan trygga deltagandet.

Hur tänker du själv fira jul?

Det blir nog bara mys-jul med min familj, döttrarna Amanda och Adelina samt min man. Ifall att mofa och mummi vågar ta oss emot för julgröt vid julfridens utlysning så vore det toppen.

Vad behövs för att uppnå äkta julstämning?

Det behövs mycket julljus, julpynt och jag brukar ha skilda julmattor och gardiner som läggs upp till jul. Givetvis julmusik också som lyssnas på hemma och i bilen.

Din julkänsla till läsarna.

Jag hoppas på att alla tar sin tid för att riktigt lugna sig ner till julen. Inte stressa för alla detaljer och matlagning. Koppla av med din familj och släpp taget av alla tidtabeller och måste göras-grejs. Julen är om kärlek och familj. På julen blev Josef och Maria en familj. Så som de firade Jesu födelse i lugnet och värmen av stallen, kan vi också minnas det att Jesus faktiskt är den bästa julgåvan vi har fått.

Ditt namn: PETRI MAJATIE

Yrke: dövpräst

Distrikt: Åbo distrikt

Ordnar din församling julgudstjänst eller julbön i år?

För tillfället verkar det gå att ordna julgudstjänster som normalt. Vi har planerat fyra julgudstjänster. I Salmela tecknar vi ute på gården. Hoppas det inte är för kallt.

Om det inte är möjligt, vad gör ni istället?

Den här frågan får mig att tänka på soldatlöftets ord: ”Vad än sker, så lämnar jag inte min plats eller uppgift vad än sker”. I det här ”coronakriget” måste man fundera ut nya och olika sätt att handla och sedan fortsätta med sitt arbete.

Hur tänker du själv fira jul?

Så tyst som möjligt.

Vad behövs för att uppnå äkta julstämning?

På julaftons morgon, medan det ännu är mörkt, går jag till en viss grav och tänder ett ljus. Jag minns kära som dött och vänner som bor långt borta.

Din julkänsla till läsarna.

Änglarnas budskap till herdarna på ängen var: Gud älskar dig, Han vill dig väl, just du är Guds favorit.

E-postintervjuer: Maria Lindberg

Ditt namn: SUSANNE BLOMQVIST

Yrke: diakon

Församling: Vasa svenska församling

Ordnar din församling julgudstjänst i år?

Församlingen ordnar traditionsenligt program på julafton: Kring krubban kl. 13.00 och Julbön kl. 16.30. i Trefaldighetskyrkan.

Hur tänker du själv fira jul?

I år arbetar jag på julafton. Jag och min kollega i diakonin kommer att vara med på Jul tillsammans kl. 14.30–16.30 i Trefaldighetskyrkans krypta där vi bjuder på risgrynsgröt, smörgåstårter och kaffe med pepparkaka. Vi har ett lättsamt program med julsånger, julmusik, diktläsning och en andakt. Julaftonskvällen kommer jag att fira hemma tillsammans med de närmaste.

Vad behövs för att uppnå äkta julstämning?

Jag får äkta julstämning av att besöka kyrkan, sjunga julsånger och lyssna på julmusik, äta god mat från julbordet och umgås med nära och kära. Tycker om att ta det lugnt och koppla av med någon intressant bok.

Din julkänsla till läsarna.

”Vi är mitt inne i advent, väntar på att det fjärde ljuset blir tänd.
Guds ljus lyser för oss alla, ty han vill oss samman-
kalla,
för att invänta julens tid,
när Jesusbarnet föds i ro och frid”.
En välsignad jul tillönskas alla!

Ditt namn: MARJA SAUKKONEN

Yrke: dövpräst

Distrikt: Lappo dövdistrikt

Ordnar din församling julgudstjänst i år?

Vi har planerat teckenspråkiga julkyrkor och -andakter till olika församlingar. Hoppas att de går att förverkliga. På grund av corona-situationen måste vi följa med vilka anvisningar olika församlingar har, det kan komma förändringar med kort varsel. Jag hoppas verkligen att gudstjänsterna och andakterna förverkligas.

Om det inte är möjligt, vad gör ni istället?

Jag har inte ännu så noggrant funderat på det. Kanske jag gör videoandakter med jultema till sociala medier.

Hur tänker du själv fira jul?

Jag är ledig från jobbet på julhelgerna, så jag kan fira jul med mina närmaste.

Vad behövs för att uppnå äkta julstämning?

Att vara tillsammans med de närmaste, traditionell julmat och naturligtvis lämpligt många trevliga julkappar.

Din hälsning till läsarna.

”Nu tänder vi vårt fjärde ljus, och natten blir till dag.
Vi väntar på en frälsare för folk av alla slag.” (juldikt på svenska)

”Nyt syttyy neljäs kynttilä, jo joulu sarastaa. Me odotamme Jeesusta, hän kaikki pelastaa.” Virsi 13:4

Maria Andersson-Koski gillar att sjunga

Kan du berätta kort om dig själv?

– Jag heter Maria och bor i Helsingfors med man och två barn. Sedan ifjol jobbar jag på Finlands Dövas förbund med finlandssvenskt teckenspråk.

Du sjunger i kör, eller brukar du sjunga solo?

– Jag har sjungit i olika körer hela mitt liv. De senaste 12 åren har jag sjungit med i gospelkören His Masters Noise. Mitt persontecken har jag faktiskt också fått från körsången. Jag har också tagit lektioner i solosång men gillar att sjunga tillsammans med andra och bli en del av en större harmoni.

Vad betyder det för dig att sjunga?

– För mig betyder sång något helande och lugnande. Samtidigt kan sång få mig att dansa och skratta. Det är egentligen bara då jag är butter och sur som jag inte kan sjunga. Men då kan det hjälpa att lyssna på någon annans sång. Jag har sjungit mycket med mina barn och det gör mig speciellt glad att höra att min snart treåriga dotter sjunga mest hela tiden.

Vilken sångtext tycker du berör hjärtat mest?

– Det finns många fina sångtexter. En sång som jag blir berörd av är ”Kärleksvisan” av Sarah Dawn Finer. Den uppträdde jag själv med som solosång då jag

Maria Andersson-Koski på fisketur i en båt. Hon håller glatt upp en gädda för fotografen.

väntade mitt första barn. Sången sjöngs också under min och min mans vigsel.

Vilken sångtext väljer du helst till jul?

– ”Härlig är jorden” hör definitivt till julen. Jag tycker om både den maffiga melodin och sångtexten som på ett bra sätt får mig att känna mig liten i en evighet av släkter och generationer. Då jag var liten förstod jag inte riktigt poängen med att sjunga det jag tyckte lät som ”Här ligger jorden”, tills jag senare förstod att det inte var poängen.

*SMS-intervju: Janne Kankkonen
Foto: Ur Marias album*

Vinterhälsningar från Ekenäs

När jag skriver denna hälsning till er är det redan mörkt ute. Dagarna är korta och många känner sig trötta på grund av denna mörka årstid. Men som tur finns det också ljus i mörkret, bokstavligen. Julen närmar sig och ett konkret tecken på det är den ökande mängden juldekorationer och kanske mest den ökande mängden julljus. Julljus lyser upp fönstren, balkongerna och gatorna. På vinter njuter jag av att gå ut på en promenad när det är mörkt och titta på de vackra ljusdekorationerna. De syns ju bäst i mörkret.

Vackra ljusdekorationer som syns bäst i mörkret är en bra symbol för det som jultiden är. Vi firar en av kristendomens stora fester mitt i den mörkaste vintertiden. Vi firar Jesu födelse. Gud blev människa genom Jesus-barnet som föddes i ett stall hos en ung kvinna och hennes man. Gud kommer nära människan när han blir en av oss, en människa med sina sorger och glädjeämnen.

I år blir jultiden annorlunda. Man blir nästan trött på att hela tiden bli påmind om hur samhället har förändrats under detta år. Men även om jultiden blir annorlunda så är det väl viktigast att det ändå blir en jultid. Julen är min favorittid i året. Min kärlek för julen växte fram redan i min barndom och varje år ser jag framemot jultiden och julstämningen.

Julen är inte en lycklig tid för alla. Stress, ensamhet, otillräcklighet och brist istället för frid och gemenskap är också en verklighet för någon. Jag tror att i år, av alla år, är det ännu viktigare att komma ihåg att advent och jultid inte borde vara präglade av stress och brådska. Jag vet att det kan finnas många orsaker till att känna sig stressad. Många jultraditioner kräver tid, pengar och ork. Julmaten, dekorationerna, julklappar... Listan kan ibland kännas oändlig, men den behöver inte vara det. I år har vi en perfekt orsak att ta det lite lugnare. Hela året har varit stressande, låt oss inte ta onödig stress över julen också.

Julen kan man njuta av även om allt inte skulle vara pyntat, rent och fint. ”Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren.” (Luk 2:10-11) Julevangeliet är sant även om man inte skulle ha gjort allt som man hade tänkt sig.

Jag önskar er alla en skön, avkopplande och välsignad jultid.

Meri Yliportimo

P.S. Välkommen till en teckenspråkig julmässa i Ekenäs kyrka 19.12. kl. 13.30!

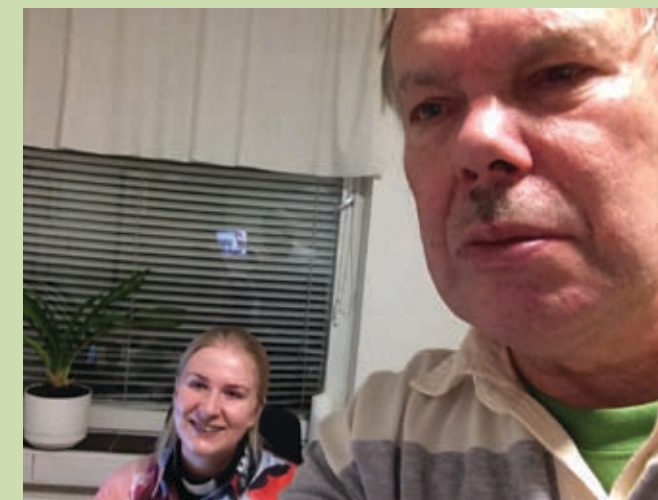
Förändringarnas tid

I slutet av oktober samlades igen Resursgruppen för kyrkans svenska dövarbete. I och med den rådande pandemin har man också kunnat delta i de mötena per distans. Det har varit svårt för mig, jag har inte fått det att fungera. Det har också känts otryggt att åka tåg till Helsingfors när jag däremellan bara rört mig mellan hemmet och Ekenäs och inte träffat så många utomstående personer.

Nu har jag ändå fått hjälp som gör att medlemskapet i resursgruppen igen känns roligare. Gruppen har fått två nya medlemmar i Rebecka Stråhlman från Borgå och Meri Yliportimo från Ekenäs. Tack vare Meri lärde jag mig nu att delta i mötet per distans.

Hon hjälpte mig ladda ner verktyget Teams på min ”padda”. Vi satt tillsammans i hennes arbetsrum på församlingens kansli i Ekenäs och deltog i mötet. Där är också dataförbindelserna mycket bättre och snabbare än hos mig ute på Gullö. Det har märkts speciellt bra under det här året. När så många jobbat på distans och har bott ute i skärgården har vårt nät inte räckt till, det har blivit ännu långsammare. Men kanske blir det bättre om några år om vi kunde få fiberanslutning också hit!

När nu det här senaste mötet gick så enkelt började jag tänka på alla år som jag varit med om kyrkans dövarbete. Jag har inte räknat alla åren, för ibland har

Rolf Westerlund tar en selfie med Meri Yliportimo i bakgrunden. Snart ska mötet börja!

jag tagit paus och någon annan har kommit i stället och sedan har jag igen kommit med. När jag började delta i de här mötena körde jag med bil hemifrån in till Bangatan i Helsingfors. Sedan blev det bil bara till Karis och tåg till Helsingfors och vidare med spårvagn till möten på Kajsaniemigatan, Hamngatan på Skatudden och till slut på Södra kajen där Kyrkans hus nu finns. Det jobbiga med de resorna var att passa in tågtiderna med mötestiderna. Ofta blev det lite extra besök på museer eller något café.

Att delta i mötena per distans gör ju allting billigare! Inga tågkostnader, ingen servering och ingen tolkservice och ändå kan man ses lite!

Text & foto: Rolf Westerlund

Sari Timonen är ny dövpräst i Uleåborg

Du är Uleåborgs distrikts nya dövpräst. När började du i dövarbetet?

Jag började i början av november. Då jag svarar på den här intervjun, har jag jobbat exakt en vecka.

Hur kom du på idén att söka tjänsten?

Jag läste en annons från kyrkan på en nätsida. Arbetet verkade intressant. Jag läste den om och om igen. Skulle jag våga ansöka? Jag ringde till dövpräst Marja Saukkonen, som berättade mer om jobbet. Hon uppmanade mig att söka. Jag ringde också till Päivi Liiti i Uleåborg och frågade mer. Också hon uppmanade mig att söka arbetet. Jag diskuterade om saken med min man och frågade hur det skulle kännas att flytta från Birkaland till Uleåborg. Han blev intresserad och jag fick mod: jag sökte jobbet och fick det, till min stora glädje.

Hela namnet: Sari Johanna Timonen

Hemort: Uleåborg, jag är född i Tammerfors. Som ung bodde jag i Mänttä. Innan jag flyttade till Uleåborg bodde jag över 20 år Ylöjärvi.

Familj: Vi har en nyfamilj. Min man Rauno och jag bor nu i Uleåborg. Jag har två vuxna barn. Också Rauno har två barn och fyra barnbarn, av vilka den yngsta är två månader ung.

Favorittecken: Det finns många, men de roligaste är VARA-NERVÖS och JOGGA. De är beskrivande. Då jag lärde mig skillnaden för tecknen för ATT-SPRINGA och JOGGA skrattade jag högt, för de är så roliga!

Favoritpsalm: 30, Maa on niin kaunis (på svenska Härlig är jorden, i finlandssvenska psalmboken psalm 31).

Bästa julgodiset: "Hämäläinen perunatuuvinki" alltså potatislåda samt piimäjuusto (ost med surmjölk i).

Sari Timonen i svart prästdräkt med vit krage.

När lärde du dig teckenspråk?

Jag arbetade i början av 2000-talet på verksamhetscentret för Döyblinda i Finland i Hervanta i Tammerfors. Jag var med i RAY:s 5-åriga Frans Lejonprojektet, ett projekt som jobbade kring utveckling av yrkeskunnande och att ha något meningsfullt att sysselsätta sig med. Då lärde jag mig teckenspråk, taktilt tecknande och andra kommunikationsformer. Jag gillade mitt arbete och det var härligt att studera teckenspråk! Då tecknade jag ganska smidigt, men under årens gång har färdigheten glömts bort. Nu började jag igen studera teckenspråk. Sirpa Suomela från Uleåborg är min lärare.

Har du redan hunnit vara med i någon teckenspråkig verksamhet. Hur gick det?

Jag har inte ännu hunnit vara med. Den här veckan besöker jag Kajana och dövas missionskrets. Jag ser mycket fram emot det!

Ordnar du en teckenspråkig julkyrka i år?

Ja, här i norr finns många dövas julkyrkor och fester: i Uleåborg, Rovaniemi, Kajana och Reisjärvi. Det hinner också vara vanliga nattvardsgudstjänster innan julkyrkorna.

Hur firar du själv jul?

Våra planer är fortfarande öppna. Sannolikt firar vi den här i Uleåborg. Jag hoppas att mina barn från Birkaland hinner hälsa på oss. Som alltid äter vi gott, vilar och går i julkyrkan.

Din julkänning till läsarna:

En fridfull och lycklig jultid till er alla! Vila, kärlek och trevlig samvaro. Glädje från Kristi födelsefest och ett tacksamt sinne!

E-postintervju: Maria Lindberg

Teckenspråkig gudstjänst i Ekenäs

Söndagen den 25.10 hölls nattvardsgudstjänst på teckenspråk i Ekenäs kyrka. Tema den här söndagen var "Jesu sändebud". Medverkande präster var Maria Lindberg och Meri Yliportimo. Församlingen bestod den här gången av åtta personer, mest teckenspråkiga, men också ett par hörande. Det kändes fint att igen ses efter en längre paus med "hålla avstånd" pga Covid 19.

Text & foto: Rolf Westerlund

Maria Lindberg och Meri Yliportimo vid altaret i Ekenäs kyrka.

Fråga dövprästen

Varför delar tomten ut julkappar?

Jesusbarnet är Guds största gåva till oss. Efter som vi inte kan ge gåvor tillbaka till Gud eller Jesus, ger vi dem till varandra istället.

Varför heter det julkapp? Det är ett gammalt namn. Det kommer från traditionen att man på 1700-talet knackade – eller klappade – på dörren. Då någon öppnade slängde man in gåvan och sprang iväg så snabbt man kunde. Varför det, kan man undra? Ja, det blev bråttom, eftersom man skrivit en ganska elak vers på paketet.

I vår tradition är det en snäll tomte som delar ut julkappar. Hans förebild sägs vara en biskop på 200-talet e.Kr. Han hette Nicholas och räddade en släkting genom att slänga in säckar med guld i dennes hem på natten. Nicholas blev senare helgonförklarad. Därav heter tomten i USA Santa Claus. I Finland och Sverige var julbocken snarare en skrämmande figur med skinnpäl och bockhorn. Hans uppgift må vara att skrämja bort onda andar, men han skrämde säkert barn också. Det var under Romantiken i slutet av 1800-talet tomtarna blev rödklädda. Julbocken blev en rödklädd och snäll Julgubbe under 1900-talet.

Hoppas du, kära läsare, skriver vackra och snälla julkappsrim, och får en glädjerik och fridfull jul.

Källa: Martin Modeus: Tradition och liv. Verbum: 2010

HAR DU NÅGOT du undrar över? Något i tron, vardagen eller gudstjänsten. Fråga gärna! Dövprästen svarar. Vi sätter inte ditt namn i tidningen.

Familjenytt

Döpt

Felix Eljas Nenashev

född 12.8.2020, döpt 14.11.2020 i Toivakka

Föräldrar: Katja och Ilya Nenashev, syskon: Flora och Fiona

Avlidna

Eija Mari Metsämäki, f. Halonen

f. 30.11.1969, Kajana

d. 29.1.2020, Uleåborg

Reino Bruun

f. 10.8.1942, Karvia

d. 4.2.2020, Hattula

Paavo Kaarlo Jokinen

f. 11.1.1943, Janakkala

d. 6.10.2020, Hyvinge, Åvik

Erkki Kalevi Johansson

f. 17.4.1931, Uurainen

d. 8.10. 2020 Jyväskylä

*Tidevarv kommer,
tidevarv försvinner,
slakten följer slaktens gång.
Aldrig förstummas
tonen från himlen
i själens glada pilgrimssång.*

*Änglarna sjöng den
först för markens herdar.
Skönt från själ till själ det ljud:
Människa, gläd dig!
Frälsarn är kommen,
frid över jorden Herren bjöd.*

Ur Härlig är jorden

Kyrklig information

Händelsekalender

13.12

kl 13 Adventskyrka i Mejlans kyrka, med dövpräster Maria Lindberg och Janne Rissanen, samt dövdiakon Päivi Korhonen.

14.12

kl 17 Julkyrka i Lundagatans kapell, Borgå. Julgröt efteråt.

19.12

kl 13.30 Teckenspråkig julkyrka i Ekenäs kyrka. Maria Lindberg, Meri Yliportimo.

20.12

kl 14 De vackraste julsångerna och julandakt på teckenspråk i Kivistö kyrka, Vanda med Seija Einola.

9.6. i Den gode herdens kyrka i Baggböle. På den intervjuar Janne Kankkonen diakon Sara George från Sibbo svenska församling. Saras svar tolkas till finlandssvenskt teckenspråk.

Det går att se videorna på nätsidan Kyrkan och teckenspråkiga.

<https://viittomakieli.evl.fi/teckensprak/>

Videor om kyrkliga yrken

Under sommaren spelades två videor om kyrkliga yrken in. Videorna är ett svar på det önskemål om teckenspråkskunnig diakoniarbetare. Det är inte möjligt att för tillfället att uppfylla det önskemålet. I planeringsgruppen satt Annika Aalto och Janne Kankkonen från Dövas Förbund, Cecilia Forsén från Borgå domkapitel, Sara George och Meri Yliportimo från församlingar samt Maria Lindberg från Kyrkostyrelsen. Rufus Hedengren från Kyrkostyrelsen filmade och redigerade videorna och Maria textade dem.

Den första videon spelades in 5.6 i Munkshöjdens kyrka. På den tecknar församlingspastor Meri Yliportimo med Janne Kankkonen. Den andra spelades in

Information om gudstjänster
och annat program finns också
på text-tv s. 797/7-10
(och 558 på finska).

Missionslunch på Hvittorp

Söndagen den 4.10. startade en buss med elva förväntansfulla deltagare och två präster från hållplatsen utanför Kiasma. Målet var Hvittorp i Kyrkslätt. Två personer kom med egen bil, så vi var sammanlagt 15 personer på plats.

Dagen började men en stadig lunch. Med glimten i ögat tror jag att många kommer till Hvittorp dels på grund av den goda maten. Efter lunchen var det gudstjänst i det rymliga kapellet. Dövpräst Janne Rissanen tecknade en stor del av gudstjänsten. Ansa Mielty från Vanda tecknade psalmer. Maria Lindberg tecknade nattvardsdelen. Nattvarden firades så, att deltagarna kom en och en till nattvarden. Vinet serverades i engångskarlar.

Det visade sig att representanten för De Dövas Mission var förhindrad, så Janne höll föredraget. Han hade fått material från styrelsen. Han har dessutom själv varit missionär. Inte i Afrika, men han känner bra till missionsarbete. Efter föreläsningen berättade

Aarre och Ansa Mielty sina egna erfarenheter från De Dövas Mission. Maria berättade om styrelsearbetet. Det har kommit ändringar efter att verksamhetsledare Mirva Kulmala bytt jobb. Uppgifterna är nu delade på ett lite nytt sätt mellan medlemmarna i styrelsen.

Som alltid upplevde många att tiden gick snabbt. Efter kaffet hann några gå på en kort promenad upp till gamla Hvittorp, medan andra njöt länge av kaffet. Eftersom det råkade vara Kanelbullens dag den dagen fick vi undantagsvis både pannkaka och kanelbulle med kaffet. Som Hvittorp skämde bort oss. Dit åker nog många igen!

Text & foto: Maria Lindberg

Ansa och Aarre berättar om De Dövas Missions styrelsearbete.

Ansa tecknar en psalm framför altaret. Dövpräst Janne tecknar med. Fotot nedan: Deltagarna följer intresserat med. Kirsti i rosa tröja förgrunden.

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

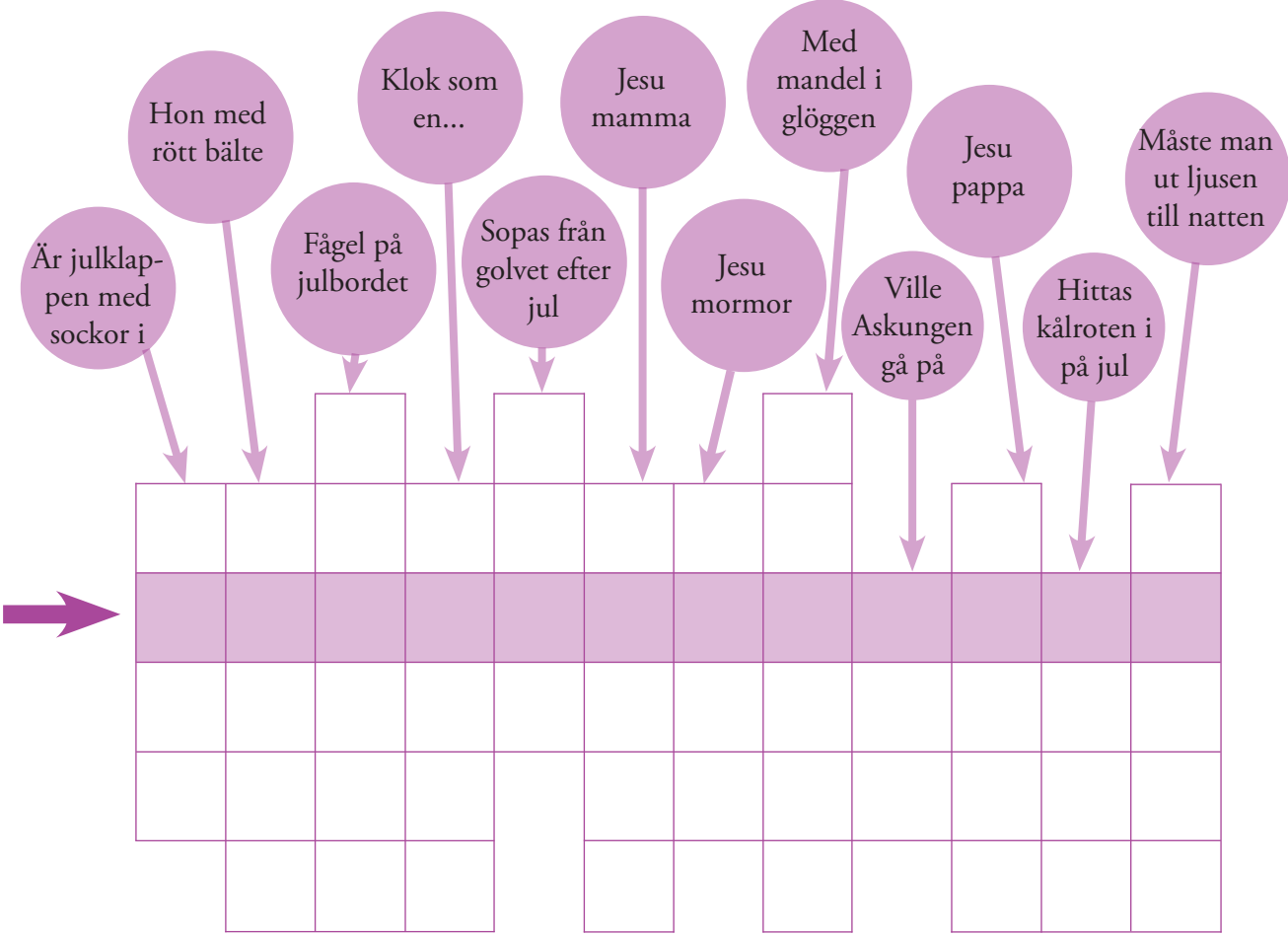
Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Korsord

Konstruerat av Hannele Rabb.

TA KONTAKT MED DÖVPRÄSTEN

SMS

050-3427129

WhatsApp

facebook

Maria Lindberg

E-post

maria.lindberg@evl.fi

skype

maria.lindberg@evl.fi

Post

KSCA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

Besök

Södra kajen 8
Helsingfors